

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou senátu JUDr. Pavlem Lukačejdou jako samosoudcem v hlavním líčení konaném dne 24. ledna 2018

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

1) dne 19. 4. 2017 v době od 9.37 do 9.45 hodin v Táboře, Kpt. Jaroše 1851, před senátem Okresního soudu v Táboře, při hlavním líčení ve věci obžalovaného [REDACTED] a spol., vedené pod sp. zn. 5 T 114/2016, při výslechu v procesním postavení svědka po řádném poučení podle § 97, § 100 a § 101 trestního řádu, zamlčel okolnost, jež měla podstatný význam pro rozhodnutí senátu Okresního soudu v Táboře, a to, že v období od dubna 2016 do června 2016 zakoupil v Táboře od [REDACTED] nejméně ve dvaceti případech drogu pervitin vždy za finanční hotovost ve výši 500 Kč, ačkoli takto po poučení a objasnění podstaty věci vypověděl dne 23. 9. 2016 při podání vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu před policejním orgánem Policie České republiky - Územní odbor Tábor, oddělení obecné kriminality ve věci vedené pod sp. zn. [REDACTED]

2) dne 25. 6. 2017 v době od 6.20 hodin do 6.30 hodin v katastru obce Roudná, okres Tábor, neoprávněně vnikl bez užití násilí do neuzamčené rekreační chaty evidenční číslo [REDACTED] kde ze stolu v obývacím pokoji odcizil volně odložený mobilní telefon zn. Samsung Galaxy S Advance, bílé barvy, výrobního čísla [REDACTED] s vloženou SIM kartou výrobního čísla [REDACTED] mobilního operátora O2 s účastnickým číslem [REDACTED] v hodnotě nejméně 800 Kč včetně paměťové Micro SD karty v hodnotě nejméně 250 Kč a plastového krytu růžové barvy v hodnotě nejméně 200 Kč, čímž [REDACTED] okres Tábor, způsobil škodu ve výši nejméně 1.250 Kč, přičemž byl rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 50T 14/2008 ze dne 11. 11. 2009, který nabyl dne 13. 4. 2010 právní moci, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze

sp. zn. 11 To 13/2010, odsouzen mimo jiné pro trestný čin krádež podle § 247 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 k trestu odnětí svobody ve výměře 8 let, který byl dne 16. 1. 2016 vykonán, a dále rozsudkem Okresního soudu v Táboře sp. zn. 1 T 93/2016 ze dne 28. 12. 2016, který nabyl dne 12. 4. 2017 právní moci, odsouzen mimo jiné pro trestný čin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 15 měsíců, a dále rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 7 T 54/2017 ze dne 2. 6. 2017, který nabyl dne 23. 6. 2017 právní moci, mimo jiné pro trestný čin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a trestný čin krádež podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 18 měsíců,

tedy

ad 1)

- jako svědek před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která měla podstatný význam pro rozhodnutí,

ad 2)

- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a potrestán,

- neoprávněně vnikl do obydlí jiného,

čímž spáchal

ad 1)

- přečin krivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek podle § 346 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,

ad 2)

- přečin krádež podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku,

- přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

1)

za skutek pod bodem 1) a za pokračující přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 tr. zákoníku, pokračující přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku spáchaný dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, pokračující přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, pokračující přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, pokračující přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, pokračující přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, přečin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, přečin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, přečin neoprávněné užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 tr. zákoníku dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, za které byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 6. 2017, sp. zn. 7T 54/2017,

podle § 205 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20 (dvacet) měsíců nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

2)

za přečin krádež podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku a přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, **uvedené ve skutku pod bodem 2)**

podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 (osm) měsíců nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se **zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 6. 2017, sp. zn. 7T 54/2017, jakož i všechna další rozhodnutí, která na zrušený výrok obsahově navazovala, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se **poškozený** se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Hlavní líčení bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaného, jehož výpověď z přípravného řízení byla přečtena. Dále jako důkazy byly přečteny úřední záznamy o podaném vysvětlení. Jako listinné důkazy byly konstatovány protokol o vydání věci, protokol o ohledání místa činu, usnesení o vydání věci, odborné vyjádření, listiny vztahující se k exekucím, zpráva ČSSZ, rozsudky Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 50T 14/2008, Okresního soudu v Táboře sp. zn. 1T 93/2016, Okresního soudu v Č. Budějovicích sp. zn. 7T 54/2017, osobní výkazy obžalovaného a konstatován byl spis Okresního soudu Tábor sp. zn. 5T 114/2016 a rozsudek OS Tábor sp. zn. 1T 30/2017 a usnesení Krajského soudu v Č. Budějovicích – pobočka Tábor sp. zn. 14To 227/2017.

Na základě těchto důkazů byl zjištěn výše skutkový stav, jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný nepopírá, že v trestní věci vedené u Okresního soudu v Táboře pod sp. zn. 5T 114/2016, uváděl nepravdu. Pravdou je, že v přípravném řízení ohledně nákupu pervitinu vypovídal, tak jak to bylo, kdežto u hlavního líčení uváděl nepravdivé skutečnosti. Tímto chtěl krýt a to jen proto, že k němu byl vždycky „férovej.“ V této souvislosti je nutno konstatovat, že obžalovaný vypovídal u hlavního líčení v rozporu s výpovědí což je zřejmé i z protokolu o hlavním líčení a následně i z rozsudku OS Tábor sp. zn. 5T 114/2016.

Doznává, že v katastru obce Roudná, z rekreační chaty čp. v době, kdy tam nebyl majitel, z této odcizil mobilní telefon Samsung Galaxy s vloženou SIM kartou včetně paměťové karty a tento prodal nějakému známému pod jménem. Za tento mobil získal částku 600 Kč. Dle odborného vyjádření měl mobilní telefon hodnotu 1.250 Kč. Poškozený, svědek jemuž byl odcizen mobilní telefon, uvedl, že v kritický den vedle chaty potkal nějakého muže, který se ptal na cestu do Tábora. Až poté zjistil, že z chaty, kterou nechal odemčenou, mu byl odcizen mobilní telefon. Svědek uvedl, že obžalovaný mu nabízel ke koupi telefon. V tu dobu tam byl jemuž obžalovaný mobilní telefon prodal. tuto skutečnost potvrdil a uvedl, že mobilní telefon dále prodal své známé,

Rovněž i tato potvrdila, že mobilní telefon od ██████████ zakoupila. Později na žádost policie tento vrátila. Je zcela nepochybné, a obžalovaný ani nepopírá, že mobilní telefon poškozenému ██████████ odcizil.

Jestliže obžalovaný jako svědek před soudem uváděl nepravdu o okolnostech, které měly podstatný vliv pro rozhodnutí, tak se dopustil ve skutku pod bodem 1) přečinu křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek podle § 346 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Ve skutku pod bodem 2) se dopustil přečinu krádež podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, neboť si přisvojil cizí věc, ač byl v posledních třech letech odsouzen a potrestán, a to těmi rozsudky, jak jsou uvedené ve výrokové části tohoto rozhodnutí. V souběhu s tímto přečinem pak spáchal i přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, neboť neoprávněně vnikl do obydlí jiného.

Skutku pod bodem 1) se dopustil před vyhlášením rozsudku Okresního soudu v Č. Budějovicích sp. zn. 7T 54/2017. Tímto rozsudkem byl obžalovaný odsouzen za přečiny krádež, porušování domovní svobody, poškozování cizí věci, neoprávněné padělání a pozměnění platebního prostředku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců. Z výše uvedeného důvodu byl obžalovanému ukládán souhrnný trest k tomuto rozsudku, tento trest mu byl vyměřen v trvání 20 měsíců nepodmíněně, přičemž pro výkon tohoto trestu byl zařazen do věznice s ostrahou. Za skutek pod bodem 2) byl obžalovanému ukládán samostatný trest, jako úhrnný a byl mu vyměřen v trvání 8 měsíců nepodmíněně, přičemž pro výkon tohoto trestu byl zařazen do věznice s ostrahou. Společenská škodlivost jednání obžalovaného je dána jeho osobou, kdežto hodnota odcizené věci je nízká, dále bylo přihlédnuto k doznání obžalovaného. Tyto skutečnosti byly rozhodující při výměře obou trestů, a proto uložené tresty byly v podstatě na samé spodní hranici rozhodných trestních sazeb.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **t ř e c h** vyhotoveních.

Tábor 24. ledna 2018

JUDr. Pavol Lukačejda v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 13.02.2018. Připojení doložky provedla Stanislava Basíková dne 14.09.2022.

